

Arrest

nr. 164 504 van 21 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN die loco advocaat E. VAN DE COTTE verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. In de beslissing wordt o.a. vastgesteld dat hij lang talmde alvorens zijn land te verlaten nadat hij door een kennis werd ingelicht over een op til zijnde arrestatie. Daarnaast kon hij op een volkomen legale wijze Georgië verlaten zonder daarbij problemen te ondervinden. Voorts vreesde hij de Georgische autoriteiten maar tegelijkertijd werd hij door hen tewerkgesteld.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal.

Waar verzoeker aanhaalt dat het gegeven dat de bestreden beslissing op een onzorgvuldige wijze zou zijn genomen reeds zou blijken uit de weergave van de datum waarop het gehoor heeft plaatsgevonden, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn asielmotieven heeft kunnen uiteenzetten in het bijzijn van een advocaat en een Georgische tolk op het Commissariaat-generaal en niet inziet op welke wijze deze materiële vergissing de bestreden beslissing zou hebben beïnvloed.

Verzoeker poneert dat l. de instructies voor het uitvoeren van zijn arrestatie pas zou doorsturen aan de bevoegde instanties op het moment waarop hij effectief het land zou hebben verlaten. De Raad merkt op dat verzoeker al in kennis werd gesteld van een eventuele arrestatie in februari 2015 maar pas in mei 2015 het land zou hebben verlaten. Iemand die daadwerkelijk zou worden bedreigd en vreest voor zijn leven heeft er alle belang bij om zichzelf zo vlug mogelijk naar een veilige plaats te begeven. Verzoeker heeft dit nagelaten te doen wat zijn vrees voor vervolging ondermijnt.

Verzoeker haalt verder aan dat hij werd vervolgd door pionnen van het oude regime, die nog steeds een groot deel van de macht in handen zou hebben, en dat hij omwille van zijn innovatieve ideeën vervolgens door het nieuwe regime zou zijn aangesteld als werknemer bij het Ministerie van Economie waardoor er geenszins sprake zou zijn van een tegenstelling. De Raad merkt op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Saakashvili en diens entourage sinds de machtswissel in de Georgische politiek in ongenade zijn gevallen en dat een aantal instellingen werden hervormd dat leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. Deze vaststelling ondermijnt verzoekers beweerde vrees voor de Georgische autoriteiten die hem op vraag van Saakashvili zouden moeten arresteren.

Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: Artikel 'Energy minister Kaladze bought seized "Caucasus online" (stuk 3), Artikel 'Biggest internet provider in Azerbaijan shows interest in purchasing Caucasus online's internet cable' (stuk 4), Artikel 'What will be the consequences of two largest internet providers' merger?' (stuk 5) en Artikel 'Businessman Beso Khardziani shot dead in Tbilisi' (stuk 6). Uit deze artikelen zou moeten blijken dat ex-president Saakashvili wel degelijk verschillende (internet)bedrijven in handen heeft (waarbij de eigenaars werden gedwongen hun bedrijf te verkopen) en de rechtmatige eigenaars hemel en aarde proberen te bewegen teneinde hun eigendom terug te krijgen en dit ook thans nog, onder het nieuwe regime. De Raad merkt op dat deze artikelen op geen enkele wijze verzoekers vrees voor vervolging aantonen.

Een ongeloofwaardig asielrelaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Dergelijk algemeen en weinig of niet ernstig verweer is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeker zijn asielrelaas, te ontcrachten.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te

worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 januari 2016, stelt verzoekende partij dat de motivering in de bestreden beslissing niet afdoende is. Verzoekende partij herhaalt dat I. instructies achterhield zodat zij niet onmiddellijk werd gearresteerd. Verzoekende partij vervolgt dat de aanhangers van het oude regime nog altijd belangrijke posten in verschillende diensten en ministeries bezetten en zij gaat niet akkoord met het oordeel van de commissaris-generaal dat de situatie verbeterd is en de mensenrechten meer gerespecteerd worden. Zij stelt dat indien het respect voor de mensenrechten vroeger op een schaal van 10, 0 behaalde, men thans kan stellen dat het respect voor de mensenrechten thans op een schaal van 10, 1 is, wat nog altijd slecht is. Het probleem met de internetproviders werd niet onderzocht door het Commissariaat-generaal. Zij preciseert dat de internetproviders nog altijd in handen zijn van de ex-president en zijn entourage en zij liggen aan de basis van de geplande arrestatie van verzoekende partij. Zij vervolgt dat op alle posten nog steeds aanhangers van het vorige regime zitten en dat het de bedoeling was dat zij zou gearresteerd worden voor drugs. Dit element in het relaas van verzoekende partij werd niet voldoende onderzocht.

Betreffende verzoekende partij haar betoog dat I. instructies achterhield zodat zij niet onmiddellijk werd gearresteerd, wijst de Raad op de grond op de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt gesteld: *“Verzoeker poneert dat I. de instructies voor het uitvoeren van zijn arrestatie pas zou doorsturen aan de bevoegde instanties op het moment waarop hij effectief het land zou hebben verlaten. De Raad merkt op dat verzoeker al in kennis werd gesteld van een eventuele arrestatie in februari 2015 maar pas in mei 2015 het land zou hebben verlaten. Iemand die daadwerkelijk zou worden bedreigd en vreest voor zijn leven heeft er alle belang bij om zichzelf zo vlug mogelijk naar een veilige plaats te begeven. Verzoeker heeft dit nagelaten te doen wat zijn vrees voor vervolging ondermijnt.”* Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op.

Met betrekking tot verzoekende partij haar argumentatie omtrent de aanhangers van het oude regime die nog altijd belangrijke posten in verschillende diensten en ministeries zouden bezetten, verwijst de Raad naar de grond in de beschikking waar in dit verband het volgende wordt gesteld: *“Verzoeker haalt verder aan dat hij werd vervolgd door pionnen van het oude regime, die nog steeds een groot deel van de macht in handen zou hebben, en dat hij omwille van zijn innovatieve ideeën vervolgens door het nieuwe regime zou zijn aangesteld als werknemer bij het Ministerie van Economie waardoor er geenszins sprake zou zijn van een tegenstelling. De Raad merkt op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Saakashvili en diens entourage sinds de machtswissel in de Georgische politiek in ongenade zijn gevallen en dat een aantal instellingen werden hervormd dat leidde tot een*

groter respect voor de mensenrechten. Deze vaststelling ondermijnt verzoekers beweerde vrees voor de Georgische autoriteiten die hem op vraag van Saakashvili zouden moeten arresteren." Verzoekende partij geeft zeer algemeen aan hiermee niet akkoord te zijn, doch zij brengt geen concrete en valabele elementen bij die voormelde grond en de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing in een ander daglicht vermogen te stellen. Ze oppert op zeer algemene wijze niet akkoord te kunnen gaan met het oordeel van de commissaris-generaal dat de situatie in haar land van herkomst verbeterd is en de mensenrechten meer gerespecteerd worden, doch toont niet *in concreto* aan de informatie van de commissaris-generaal opgenomen in het administratief dossier omtrent de positieve evolutie inzake en het grotere respect voor de mensenrechten in Georgië sinds het aantreden van de nieuwe regering, niet juist of achterhaald zou zijn, of dat de commissaris-generaal zijn besluit niet correct kan afgeleid worden uit de informatie waarop hij steunt. Verzoekende partij brengt ook geen documentatie bij die de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van de commissaris-generaal weerleggen.

Een verwijzing naar (algemene informatie omtrent) de algemene situatie inzake de internetmarkt en -macht in Georgië volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier, gelet op de ongeloofwaardigheid van haar relaas, in gebreke.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het beknopt herhalen van haar relaas en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, als zouden bijvoorbeeld bepaalde elementen in haar relaas niet voldoende onderzocht zijn geweest en de motivering van de bestreden beslissing onafdoende zijn, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 27 januari 2016 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS